

TERMS OF SUBSCRIPTION

In Advance per annum.....	4-00
In Advance per 6 months.....	2-00
In arrears per annum.....	6-00
In arrears per 6 months.....	3-00
Postage extra, R. 1 for India and 5 Europe.	
CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.	
Under 12 lines...per line.....	16
Above 12 lines...per line.....	10
One fourth of a column.....	3-00
Half a column.....	5-00
Three fourths of a column.....	7-00
One column.....	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY MORNING.

"Qui Dominus custodierit civitatem frustra bigilat qui custodit eam."

VOL. XVI.

JAFFNA, SATURDAY OCTOBER 17TH 1891

NO 41

Telegraphic Summary

The King of Wurtemberg dead.—Oct. 6 King Charles of Wurtemberg died this morning.

[Charles I (Karl Friedrich Alexander) was born in 1823 and succeeded to the throne in 1864. In the Austro-Prussian war he allied himself to Austria, but afterwards signed a treaty with Prussia, and fought with that country against France. His Majesty, who was a Colonel of a Russian regiment of dragoons, married, in 1846, a daughter of Nicholas I, a late Czar of Russia.]

The French Army Sep. 23 The German military critics highly praise the behaviour of the French forces during the Autumn manoeuvres.

The Queen of Honolulu Dying.—Oct. 6 Despatches received in London today from Honolulu via New York, report the Queen to be dying. The British residents are said to be anxious to secure the control of affairs there, so as to anticipate the United States.

The Arab rebellion at Yemen Oct. 23 The Arab rebels at Yemen, who recently captured Sanaa, have now taken Hodida. They are advancing towards Mecca.

The Funeral of Mr. Parnell.—Thousands of people viewed the coffin containing the remains of the late Mr. Parnell. The coffin was afterwards removed and placed on a hearse, and the funeral cortege, which extended several miles long started from the City Hall to Glasnevin. As the mournful procession wound its way through the streets, it offered a spectacle of unprecedented solemnity. Surrounding the hearse were the colleagues of Mr. Parnell, and after them the Mayors and members of the Municipal bodies of Dublin, Cork and elsewhere, deputations from several National League branches, and from other societies; and the bands alternately playing funeral marches, following them. The route was packed with people, many of whom had come in special trains from all parts of Ireland. The cortege reached Glasnevin Cemetery at five o'clock yesterday evening, and a surging crowd was collected at its gates, where several snuffles took place. The coffin was deposited on a platform after which the people with uncovered heads reverently filed off before it. The service was impressive and concluded in moon light.

The Russian expedition to the Pamirs. Oct. 10 Despatches received here state that Prince Gelitsine's expedition to the Pamirs has safely traversed Kashgar, Zarkand and Kaazari.

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE.

TO-MORROW.

AT THE CATHEDRAL.

Mass	5.15. A. M.
"	6.30. A. M.
"	8.30. A. M.
Benediction	5.30. P. M.

Local & C.

DEATH OF THE CHEVALIER PHILIP T. DE JONG.

It is a very deep regret that we have to record the death of the Chevalier Philip T. de Jong, which, it is not an exaggeration to say, is regarded in Colombo as a public calamity. His exemplary life, first as a youth and then as the head of a large family and a man of business; his kind and obliging disposition; his ever-smiling countenance; his unassuming though gentlemanly mien; the long and useful services he rendered during twenty-five years as teacher of the Petta Catholic Sunday School—a self-imposed duty from which he was never absent except when it was impossible for him to perform it; his going to Rome on the occasion of the Pontifical Jubilee, as the delegate of the Catholics of Ceylon, in charge of the presents which were sent from here to the Holy Father and his receiving from His Holiness the Knighthood of St. Gregory the Great in recognition of the efficiency and fidelity with which he discharged the duty entrusted to him, are too well known to need anything more than a mere mention.

The accident which terminated so lamentably happened in his own drawing room on Wednesday of last week, by the collapse of a folding chair which fell under him crushing two of his fingers between the folding parts. The fingers were much lacerated, and Dr. VanGuzel, who was sent for, advised

amputation, but to this the deceased himself objected. The wounds were accordingly stitched and bandaged, and for a time the injured hand seemed to be progressing favourably, but on last Tuesday morning symptoms of lockjaw supervened. Drs. Brito and Rockwood were then sent for, and did all that could be done for the patient, who seemed to be slightly improving towards evening. Extreme unction was, however, given him by Father Eyffon during the night and he received it with much calm and piety with the plenary indulgence; but on Wednesday morning he had a fit of convulsions which ended fatally at ten o'clock. The Archbishop, accompanied by Father Collin, went to see the patient that morning and was present in the room, as well as Fathers Burke and Royer, when he expired.

The funeral took place yesterday morning and was of a very imposing character. The clergy went to the funeral house, and returned to the St. Philip Neri's church in procession, followed by the bier, carried by the friends of the deceased, and a large concourse of people, all visibly affected. The church so dear to Philip de Jong, which had witnessed his baptism, his marriage, the baptism of all his children, the public reception of the cross of Knight of St. Gregory and the performance of his Sunday-school duties, saw him enter its door for the last time, lifeless and so prematurely nailed in his coffin. It was quite filled with mourners, and amidst a deep silence the High Mass of Requiem was celebrated in the presence of the Archbishop, assisted by the Very Rev. Fathers Fernando, Vicar-General of Kandy, Mouriier and Coquil, the Very Rev. Father Collin, with FF. Guglielmini and Burke, officiating at the altar. In all, seventeen priests were present at the function, besides the Rev. Brothers Gregory and Timothy, of St. Benedict's. The Petta choir, of whom the deceased was a member, did full justice to the solemn occasion. After the service His Grace said a few words, full of sympathy and pathos, in praise of his deceased friend and son in God, whose life he cited as an example to be followed by Catholics; he recommended him warmly to the prayers of all present and expressed his deep condolence for the bereaved family. The Mass being over, the funeral procession started from the church at five o'clock for the Borella cemetery, and was one of the most numerous attended we ever witnessed. The funeral office at the grave was performed by Father Eyffon, and ten other clergymen were present.

Nothing now remains to us of the Chevalier Philip de Jong, but the remembrance of his virtuous life. Carried away in the prime of life, he leaves behind a widow with nine children, to whom we tender the sentiments of our sincerest sympathy.—B. I. P.

"Orizaba" The Orizaba arrived early this morning with the London mail of September 16th. Amongst her passengers was the Right Rev. Dr. Dunn, twenty Roman Catholic priests and a number of girls for an Australian Convent.

The head of the forest department.—We are given to understand that Government have at length come to terms with the present Deputy Conservator of Forests, Mr. A. F. Brown, with a view to securing his services permanently in the island. The exact terms of the agreement have not transpired, but Mr. Brown will shortly take entire control of the Department and will be entitled to pension as well. We are very pleased to hear this, because it is very important that this department should be placed in charge of a skilled and highly trained officer capable of working it up to be a real benefit to the community, and in course of time a source of income as well. Had Government allowed Mr. Brown to return to India, the Forest Department of Ceylon would have practically ceased to exist, and we congratulate Government on determining to take the wise step they have done.

CORRESPONDENCE.

October 13th 1891.

The Editor of the "J. O. Guardian."

Dear Sir,

Being not a subscriber to your Batticotta contemporary, I beg pardon, Manepai contemporary, my attention was not drawn until I got your last issue to the leader, "what is localize" in his impression of the 1st Instant, purporting to be a reply to my letter that appeared in a recent issue of your paper. I am glad to find that you have already given your reformed contemporary a good dose, but however excellent your doses may be, it is quite certain that your reformed contemporary has not the least inclination to submit himself to a second reformation. The Manepai divine argues

that because the people did not complain of Governor Gordon guaranteeing the O. B. C. note they need not now complain of the illegal market levies. Fine logic indeed!!! Still unheeded in any civilized world and one who can only stand the admiration of his rice and converts. Do not the arguments of your transatlantic contemporary amount to this? That because the first offence of a man having been overlooked his second offence should also as a necessary consequence be overlooked. I have the discerning public to judge. I ye young generation who have been committed to the Guardian care of the American. Jaffna-divine, imbibe and inwardly digest the logic principles, *et hoc genus omne* which are fortnightly inculcated through a sheet for the edification of your embryo converts and the full fledged converts. Beware! young Jaffna! if you miss this opportunity to catch the teaching you will not have it again! Remember!! Remember well!!!

Yours truly

D. D.

MULLATIVU

Oct. 13 1891

At no time within recent memory did St. Mary's church present a more edifying and impressive spectacle than that we had the happiness of witnessing on Sunday the 11th Inst. The Congregation attached to this church knowing that His Lordship the Bishop had come in their midst to administer them the Sacrament of Confirmation prepared them selves worthily for the ceremony. During the past two weeks a good number of people assisted at the Masses daily. Every day there was religious instruction in which His Lordship took an active part. Confessions were heard daily, and especially on Saturday last, when the church was filled with men, women and children from the early morning till the evening. Over sixty persons, young and old, received the Sacrament of Confirmation on the following Sunday and the ceremony was really solemn and imposing. His Lordship preached a very impressive sermon on the occasion.

His Lordship having finished all his work here proceeded today morning to Madhu, accompanied by the Revd Fr. Baron. The Revd Fr. Jordan will stay here for a day or two, and then return to Jaffna.—Cor.

The Admirable Cuverville. In our age of religions in difference, it is consoling to find yet in the French Navy some noble and pious souls who trample under foot human respect, serve God faithfully and edify Our Holy Mother the Church by the example of their virtues. The Admiral Cuverville who commands the Naïade, is one of those staunch Christians who do not shrink from proclaiming loudly their religious convictions. On board of the ship commanded by this noble and devout son of Brittany, religion is a part of the daily discipline, and the sailors have the happiness of possessing yet an almoner to look after their spiritual interests. On the 16th of August, the Admiral paid a dying visit to Montreal where he was given a grand reception by the Roman Catholics who, after the first greetings, escorted him to the Church of the Sulpician Fathers. On that day the Church presented a most edifying and imposing spectacle. The Archbishop of Montreal celebrated a pontifical high mass at which more than 15,000 persons were present the Admiral and his officers were seated on chairs in front of the Choir, and behind them were ranged in perfect order 120 sailors. On the 17th the Arch Bishop took the Admiral to his Ecclesiastical Seminary where all the priests of his Archdiocese were assembled for their annual retreat and visited the Admiral to address them a few words. The Admiral willingly accepted His Grace's offer and spoke for half an hour. One of the Canadian priests moved to tears by the fervent allocution of the French Admiral said that "this speech was worth two sermons of the preacher of their retreat." It is said that the Admiral Cuverville is well acquainted with the "Fathers" of the Church and that he knows by heart the Imitation of Christ.—Cor.

The Right Rev. Bishop Pascal O. M. I., Vicar-Apostolic of Saskatchewan left Liverpool on Thursday on board the Sardinian His Lordship is taking with him two young Oblates and three other clerics.

Prayers for the French Republic. A semi-official note has been circulated in the French provinces notifying that the

கையொப்பவிகிதம்... ரூ.ச

இலம் 4-க்கு முற்பணம்.....4-00

சு-மாசத்துக்கு முற்பணம்.....2-00

இலம். 4-க்கு பிற்பணம்.....6-00

சு-மாசத்துக்குப் பிற்பணம்...3-00

தபாஸிலவு { இலங்கைக்கு...1-00

{ இந்தியாவுக்கு...1-00

விளம்பர விகிதம்

12 வரிக்குள் வரி-4-க்கு..... 16

12-க்குமேற்பழல் வரி 4-க்கு 10

கால் கொலத்துக்கு (28 வரி)3-00

அரைக்கொலத்துக்கு..... 5-00

முக்காற் கொலத்துக்கு 7-00

ஒரு கொலத்துக்கு.....00

Minister of Worship has ordained a strict surveillance in the churches to ascertain if the prescribed prayer, *Domine saltem fac rempublicam*, is duly offered on Sundays and holidays. This is legitimate, the Republic should be prayed for nobody will deny that it sadly needs praying for—but is it not a curious act on the part of a Government which endeavours to denude education of all idea of religion?

Anglican Brotherhoods. The "Lay Brotherhood" which was started some time ago by the Bishop of London (the last member of the Episcopate whom one would previously have suspected of any tendency towards Roman ways and practices) has come to grief. The attempt to play at being monks has proved an utter failure, the average English churchman out of holy orders having no stomach for the privations and self-sacrifices which even a modified monasticism involves. It seems that there were never more than three "lay brothers" who took up the bishop's invitation to found a new order, and of those one left "for family reasons," another because he found he preferred "a secular life," and only the third remains staunch to the original idea, but necessarily with very much reduced power—his empire, like that of Turkey in Lord Beaconsfield's famous description after the treaty of San Stefano, having been "consolidated" by "dismemberment."

Grevy's last moments. A controversy has arisen in the French press with regard to ex-President Grevy's last moments. Some papers maintain that he remained a freethinker to the last, and others declare that he received the last Sacraments before death. The latter is, we believe, the true statement. The Bishop of St. Claude officiated at the funeral, and a number of priests were present.

His Eminence Cardinal Rotelli died in Rome at 10 o'clock on Tuesday, (15th September). Typhoid fever was the cause of death. The Holy Father, who was much affected by the Cardinal's illness, sent his own physician to attend upon him. Cardinal Rotelli was raised to the dignity of Cardinal only in the early part of June last. Previously he discharged with great ability the duties of Papal Nuncio at Paris.

The German Empress has given a donation of ten thousand marks (£500) towards the erection of the new organ of the Church of St. Sebastian, now in course of erection in Berlin. The parish priest, in making the announcement, says it is not the first proof her Majesty has given of the interest she takes in the sadly needed increase of Church accommodation for the Catholics in the Prussian capital.

A priest reports of the famine in Russia.—"There are persons who have already gone two and three weeks without bread, and have barely managed to keep themselves alive on grass and leaves of trees. In one family several children, from seven to fifteen years of age, have become so fearfully weak from hunger, so ghastly pale, and so emaciated, that they can no longer keep up on their swollen feet. In the hut is a jar containing a green powder produced by rubbing the dry leaves of lime trees between the hands, which has been the only food of this family for a month past."

A Protestant Paper on the Holy Coat. Here is what an American Protestant editor has to say about the controversy respecting the Holy Coat at Treves:—"Speaking of the 'Coat of Treves,' a 'doubting Thomas' asks if it is likely that the garments of the Saviour were ever regained for preservation after they had become the property of the Roman soldiers. The natural answer is simply yes, nothing is more likely. Joseph of Arimathea begged the body of Jesus of Pilate, and it is reasonable to suppose from the narrative that everything pertaining to their Lord was dear to the disciples. The Roman soldiers had no personal use for the garments that were divided among them except to sell them and they no doubt found ready purchasers among the numerous followers of the Saviour, of whom no mention is made in the Gospels. These garments were cherished as dear mementoes until they handed over to the Church after its organization. It is perfectly natural to doubt claims of the character of those put forward for the authenticity of the 'Coat of Treves,' but very hard to disprove them." The opinion of this unprejudiced Protestant editor may be commended to a number of Protestant ministers who have within the past week been denouncing the Treves exhibition as a fraud.

விளம்பரம்.

நம்முடைய பத்திரிகையிலே பிரசுரிக்கப்பட்ட வேண்டிய கடிதங்களையும் அவைகளைப் பற்றிய விஷயங்களையும் மாத்திரமே பத்திரிகைக்கு என் மேல்விவரமிட டனுப்பவேண்டியது. மற்றைய கையொப்பம் கையொப்பப்பண்ணும், விளம்பரம் முதலிய விஷயங்களை விரைவற்றையும் அச்சுக்கட மனேசருக்கு என் விவரமிட்டனுப்பவேண்டியது இதனைப் பலர்வளையாத பத்திரிகைக்கும் கனுப்பவேண்டியதை மனேசருக்கும் மனேசருக்கு அனுப்பவேண்டியதைப் பத்திரிகைக்கும் அனுப்புவதாலேவேண்டி என் நடப்பதிலே கணக்கெடுக்கின்றது.

யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்

கடிதக-ம-ஸ்ரீ ஐப்பசிமீ களவ்

சனிக்கிழமை

வன்னியுட் குடிசனமேற்றல்.

முற்காலங்களிலே இலங்கையின் குடிசனம் இப்போதுள்ளதிலும் எத்தனையோமடங் கதிமாயிருந்தது. அக்குடிசனங்களெல்லாம் இக்காலம் போலக் கரைப்பகுதிகளிலேயல்ல உள்வாங்கினாலேயே வசித்திருந்தார்கள். அதற்கு அத்தாட்சி வன்னியர்களிலே இடிந்து அழிந்துகிடக்கும் கட்டடங்களும், குளங்களும், ஊர்களும், காவனாந்திருக்கும் எண்ணிறந்த வயல்வெளிகளையேயாம்.

வன்னியிலே ஆயிரக்கணக்கான குளங்களும், அவைகள் வேளாண்மையின் நிமித்தம் கட்டப்பட்டன. அவைகளைச் சூழ நெல்விளைக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் வயல்வெளிகளிருந்தன. இவைகளிலே நெல்விளை விப்பதற்கு இவைகளைச் சூழ ஆயிரக்கணக்கான சனங்கள் குடியிருந்தனர். அதனால் வன்னியாடெல்லாம் குடிசனப்பெருக்கலே விமிகக்கொண்டிருந்தது.

வன்னியர் என்னுஞ்சாதியார் வசித்த இடம் வன்னிஎன்னும் பெயருடையதாகியது. வன்னியின் விஸ்தாரமான வுக்குச் சனங்களுங் குடியேறியிருந்தார்களென்றே எல்லாச்சம்பவ அடையாளங்களும் காட்டுகின்றன.

வன்னியரும் தமிழரும், வன்னியரும் சிங்களவரும் ஒருவரொருவரைப் பகைத்து நித்திய போராட்டமுடையவர்களாயிருந்தார்களென்று யாழ்ப்பாணச்சரித்திரம் கூறுகின்றது. அதனால் அக்காலங்களிலே வன்னியிசைனங்கள் அதிகமாகையானவர்களாயும், சிங்களவரோடும் தமிழரோடும் முட்டி புத்தமாடத்தக்க செளரியமுடையவர்களாயு் இருந்தார்களென்று சொல்வதற்குத் தடையில்லை. செல்வத்தாலும், சனத்தொகையாலும், தேகசெளரியத்தாலும் பெருந்தவர்களாயிருந்தார்களென்பது அவர்கள்செய்கையால் விளங்குகின்றது.

இவ்வாறிருந்த சனங்களெல்லாம் காலந்தாருகளிலே வந்த பற்பல அரசுகளிலே தாபரிக்கவும் ஆதரிக்கவும்படாமையால் செத்துமகெட்டும் குடியெழும்பியும் போனார்கள். அதனால் குடிசனம்பெருத்த வன்னியாடு பாழாகிய வனமிகும் வசிக்கும் பள்ளையிருக்கின்றது.

வன்னியாடுகள் ஒன்றொன்றாய் அழிந்துகொண்டு வந்ததுமாதிரியன்றி இக்காலத்திலேயும் உள்ள சிறுசிறு ஊர்களும் அழிந்துகொண்டே வருகின்றன. நம்முடைய வடமாகாண என்டர் அரசாட்சியாருக்குவிடுத்த தம்முடைய கடிதம்-ஸ்ரீ நிப்போட்டிலே சொல்வதாவது:

செம்பெருந்து அழிந்துபோகின்றது. இப்போது அங்கே இரண்டு குடும்பங்களமாதிரி முண்டு. ஒரு மனுஷும் பிள்ளைகளும் ஒருகிழவியும் பிள்ளைகளுதான் அங்கேயிருக்கிறார்கள். மனுஷன் வீறகுதறித்துப் பி

ழைப்பான். அவனுடையமனைவி சில நாட்களின்முன் நிற்க்தான். கமக்காராயிருந்த இரண்டுபேர் சிலமாசங்களின்முன் நிற்க்துபோனார்கள். வயலில் கொஞ்சஇடம்மாதிரம் விதைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பல்லவராயன்கட்டும் அழிந்துபோகின்றது. இப்போது அங்கே ஒருபுறகுடிமாதிரிமுண்டு. முதல் கமக்காரன் சிலவருஷங்களின்முன் நிற்க்தான். அவன்முகன் சிலநாட்களின்முன் நிற்க்தான். கொஞ்சஇடம்மாதிரம் விதைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மண்ணியாகுளமும் அழிந்தது. அதிலிருந்த கடைசியாட்கள் சிலநாட்களின்முன் நிற்க்தார்கள்.

குஞ்சிக்குளத்திலே ஒருவளவமாத்திரமுண்டு. அதிலே மூன்றுகுடும்பத்தார் சில்கிறார்கள்.

நயினாமேயும் வரவர்க்குறைத்து குறைத்துவருகின்றது. இப்போதுதங்கே நாலு வளக்கன்மாதிரிமுண்டு. இவைகளிலே ௨-௨-௨ பேர் வசிக்கிறார்கள்.

மெல். லுயில்துறையெழுதிய நிப்போட்டிலே முல்லைத்தீவுப்பகுதியில் மூன்று புதியவர்கள் மூளத்தனவென்றும் ஐந்து பழையவர்கள் அழிந்தனவென்றும் சொல்லுகின்றார்.

இந்தநிப்போட்டிகளெல்லாம் விற்கவசவாமியார் சிலகாலத்தின்முன் வன்னியாடு அழிந்துஅழிந்து போவதைப்பற்றிப் பேசியவைகளை அத்தாட்சிப்படுத்துகின்றன.

இவ்வன்றி அனுராசபுரப் பகுதிகளிலே சனங்களைக் குடியேற்றவேண்டுமென்று அரசாட்சியார் முயலுகிறார்கள். சானேற முழஞ்சுடிக்கிளமேரையாக இடையிடையேகோதாரிகளேயவந்துள்ள சனங்களையும்வாரிக்கொண்டுபோக எஞ்சியசனங்கள் அஞ்சிவேறிடங்களுக்குப்போக சனங்களைக் குடியேற்றுவது எப்படி? கொளம்புப் பத்திரிகையொன்றிலே கடிதஞ்ஞவார் சொல்வதுபோல கூலிச்சனங்கள் நடுத்திருவாலே பயணம்பண்ண விட்டிருக்கிறவரையிலே கோதாரிகளேயவாராதாது. அதுவந்துகொண்டிருக்கிறவரையும் சனங் குடியேற்றமாட்டார். மதவாச்சிமுதலிய விடங்களிலே காணிகள்வாங்கினாலும் கடைகளவைத்திருந்தோரும் கோதாரிகளையினாலே செத்து மகெட்டும் அப்புறப்பட்டும் போகிறார்களாமால் குடியேறுவதெப்படி?

விறந்தவாமியாருடைய கேள்விப்படிக்கு இவையெல்லாவற்றையும் நிவிர்த்தியாக்க வல்லது வடமாகாண நெயிலவே பென்பதற்கு மயக்கமில்லை.

The Late Chevalier De Jongh—நயிப்பட்டவர்த்தனரான டி ஜோங் என்பவரின் தேகவிபாகம்.—சென் என்-ஓ காலை எட்டுமணிபோல நயிப்பட்டவர்த்தனரான டி ஜோங் என்பவர் காலஞ்சென்றனரென்ற, சங்கதியை யறிந்து மிக்க மனத்துயரடைந்தோம்.

இவர் கொளம்பு அதிமேற்றிராசனத்தினுள்ள விசேஷதலைமெற்ற கத்தோலிக்கருள் ஒருவர். தேவபத்தி, அன்பு, பிறர்சினேகம், தாழ்மை, அடக்கம், வாய்மைமுதலிய குணவுணமுடையவராய்விளங்கியிருந்தவர். இவர் எவருக்கும் அன்புபாராட்டும் பெருஞ்ஞானவான். வேதவிஷயங்களெவற்றிலும் முன்வந்து நிற்பவர். சென்ற ௨௨ வருஷகாலமாக ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலே பிள்ளைகளுக்குராகுபேதேசம் படிப்பித்துக்கொண்டு வருவார்.

இவருடைய முன்னோர்கள் உலாந்தாக்காரனுடைய காலத்திலே மிகுந்த காத்திரமான கத்தியோகமுடையவர்களாயிருந்திருக்கிறார்கள்.

இவர் பலவகைச்சாமான் விபாபாரியாயும் வந்தகராயு் மிருந்துவந்தார். சென்ற கடிதம்-ஸ்ரீ பரிசுத்த பாப்பாத்திரன் பிப்பிரிவந்தபோது கொ

ளம்பு அதிமேற்றிராசனத்தினுள்ளார் இவரைத் தம்முடைய பிரதிநிதியாகத்தெரிந்து பாப்பாசருக் கனுப்பும் தெட்சணிகளுடனே ரோமாபுரிக்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். இவர் தம்முடைய செலவுடனே யவ்விடஞ்சென்ற தாமதங்குடத்தவேண்டிய அலுவல்களைப் பெல்லாம் மிக்க திருப்திகரமாக நடத்திவந்தார். இவர் இவ்விடம்வந்தபின் இவ்விடத்திய அலுவல்களுக்கும், கொளம்பு அதிமேற்றிராசனத்தார் தெரிந்தேற்றப்படுத்திய பிரதிநிதியின் காத்திரத்துக்குமாக இவருக்குப் பெரிய கிறகோதரியாரின் நயிப்பட்டம் நுளுத்தற்குப் பரிசுத்தபாப்பாசர் சித்தமாயினார்.

இவர் ரோமைக்குப் பிரயாணம்பண்ணியதினாலே பெரியபெரிய வர்த்தகர்களுடனே பழகிய பழக்கலாபத்தைபு, நயிப்பட்ட கண்ணியத்தையும் நெடுங்காலமனுபவிக்கத் தேவனுக்குச் சித்தமாயிருக்கவில்லைப்போலும்.

ஒருநா விவர் மடிப்புக்கதிரையிலிருக்கும்போது கதிரைதெறித்து இவர் விழு வலதுகையின் இரண்டு விரல்கள் நகங்கின. அப்போது வைத்தியர் விரல்களைத் தறிக்கீவண்டுமென்று சொல்லவும் இவர் அதற்குடன்படாமையால் காயத்தைக்கட்டி மருந்துசெய்துகொண்டுவர, புண் ஆகி கிறபத்துவத்திலே சர்ப்புண்ணடாய் திருச்சபைச்சடங்குகளும் பரிபூரண சீர்வாதமும்பெற்று குருமாரும் அதிமேற்றிராசனயாண்டவரும் ஆறுதலுரைக்க அமைதியுடனே காலஞ்சென்றார்.

மறுநாட்காலே அர்ச். பிலிப்பு நேரியார்கோயிலிலே பிரேதம்வைக்கப்பட்டு அதிமேற்றிராசனியாண்டவருடைய சமூகத்திலே திவ்வியபூசைசொல்லியபின், அதிமேற்றிராசனயாண்டவர் இறந்தவரின் புண்ணியமகிமைபைக்குறித்து மிகுதியும் வியந்து பேசினார். பிரேதசேமத்துக்காகப் பலருருமாரும் திரளாள் சனங்களுவந்துகூனார். பிரேதத்தைத் தோடாந்தசென்ற குதிரைக்காரத்தைகள் இருதாற்றுக்குமேலாம்.

எல்லாரிலும் இவர் அன்புடையவராயிருந்தமையால் எல்லாரும் இவர் மேல் மிகுந்த அன்பும் மரியாதையுமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அதனாலே நம்முடையமரணத்தையிட்டு எல்லோரும் மிகுந்த மனத்துயரடைகின்றார்கள். இவரை யிழந்து கலங்கிப்புலம்பிக்கத்துகின்ற மனைவியுடனும் ஐந்துபிள்ளைகளுடனும் நாமும் பிரலாபிக்கின்றோம்.

R. I. P.

பொதுவர்த்தமானம்

Weather—காலநிலை—இவ்வாற்திலே நல்ல மழை பெய்தமையால் குளிரும் சாயந்தரங்களிலே பனிப்பெய்தலு மிருக்கின்றன.

Maniagarship of Valigamam west—வலிகாமம் மேற்கு மணியகாவே—வலிகாமம் மேற்கு மணியகாவே இரகுநாதமுதலியார் சகவீன முடையவராயிருப்பதிலும் அவருடைய வேலையை இங்காட்களிலே சிங்கப்பூரால் வந்த அவருடைய தம்பி ஆறுமுகம் வேலப்பிள்ளையென்பவர் பார்த்தவா ஒழுங்குபண்ணப்பட்டது. இறப்பு, பிறப்பு, விவாகம் பதியும் நெஜிஸ்திராக அவர் நாமம் செதற்பத்திரிகையிலே விளம்பரம்பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது.

Islands Maniagarship—தீவுபற்றும் மணியகாவே—தீவுபற்றின் மணியகாவே நெடுங்காலத்தின் முன்னிறந்திருக்கவும் அவரிடத்திக்கு வேடுருவரும் நியமிக்கப்பட்டது இரகுநாதமுதலியாரே அவ்வேலையையும் தம்முடைய வேலையுடன் பார்த்துவந்தார். இப்போதவருக்குச் சகவீனமுடையபெட்டபடியால் மெல். வினாத்தம்பி முத்தையாபிள்ளையென்பவர் தீவுபற்றி மணியகாவேயும், இறப்பு, பிறப்பு, விவாகம் பதியும் நெஜிஸ்திராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். அவருடைய இருப்பிடம் வேலையையெனவும் செதற்பத்திரிகையிலே விளம்பரம்பண்ணப்பட்டிருக்கின்றது.

Cholera—கோதாரி—மாதோட்டத்திலே நல்ல மழை பெய்தமையினாலே கோதாரிகளேய தண்ணீர் விட்டதெனச் சந்தோஷத்தோடே கேள்வியாகினும், அனுராசபுரத்திலும், மாத்நையிலும் நடக்கிறதாக அறிவினும், இந்தியாவின் தென்பகுதியிலே கோதாரிகளேய நடப்பதினாலே அங்கு நின்ற வரும் கூலிச்சனங்களுடன் அதுவும் பயணமாய் அவர்கள்போருமிடமெல்லாம் அதுவும்விதைபட்டிக் கொண்டே போமென்பதில் அபிசயமில்லை. ஒருவர் வாழவு ஒருவர் தாழ்வாகின்றது. கண்மத்தோட்டத்தாராரின் வாழவுக்காக மன்னர் மாதோட்டம் முதலிய ஐக்கன் தாழ்வடைகின்றன.

A distinguished death-roll—மரணஇடாப்பு—இந்தவாற்திலே இங்கிலாந்திலிருந்து தந்தியுமகாக வந்த மரண இடாப்புப் போல முன் ஒருபொதம் வந்ததில்லை. போபெற்ற மனுஷர் இரண்டொரு நாளுக்குநிறந்ததற்குள் இப்போது இங்கிலாந்திலே அதிக குளிர்காலமாயிருப்பதினால் அதுவே இம்மரணங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கலாம். கிமித் இறந்தார். பாண்ட் இறந்தார். லோட்டன் இறந்தார். மென்சென் இறந்தார். இலங்கையிலே உஜோல் இறந்தார்.

இலங்காபுதினம்.

FROM OUR OWN CORRESPONDENT

Cholera at Mannar—மன்னரில் கோதாரி—கோதாரியானது மாதோட்டப்பகுதியில் மிக மும்முரமாயுண்டபெட்டது. தாற்றுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்குண்டபெட்டு அதில்திமோனவர்களையானார்கள். சூக்கிரதையுஞ்சுதையுமுள்ள டக்டர் அறிக்கையும் போய் அவ்விடத்திலுள்ள வைத்திய உத்தியோகஸ்தருடன் சேர்ந்து வியாதியை யசுந்துவதில் அதிக முயற்சியாயிருந்தார்கள்.

தேயிலத்தோட்டங்களுக்கு வடக்கரையிலிருந்து நேசாலைமுதலிய விடங்களில் வந்தியை மன்னர் மதவாச்சி நேட்டால் பயணஞ்செய்யும் பவின்சைனங்கால் கொணர்ந்து பரப்பப்படுகின்றதென்பதே யாவருடைய வெண்ணையுமிருக்கின்றது.

இவ்விதம் பூரம்பாதபடி யரசாட்சியார் செய்யவேண்டிய ஒளஷதம் நெயிலவேயாம்.

Meeting of Mohamedans—மகமதியர் கூட்டம்—இந்தமீன் பத்தாத்தித்தியுந்தோட்டத்தில் மகமதியர் அரசாட்சிப்போல புதிதாகக் கொண்வரவேண்ணியிருக்கும் மாணப்பதிவுக் கட்டளைச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது சரியல்ல வென்பதற்குப் போதிய நியாயங்கையுமெடுத்துப்பேசி ஆட்சேபஞ்செய்தனர் பின்னொருகொம்மிறியாரை நியமனஞ்செய்த அவர்கள் கூட்டத்தாரினுண்ணத்தத் தேசாபிப்பித்தும் சட்டநிறுபணசபைக்கும் தெரியப்படுத்தப்படும் தீர்மானஞ் செய்தனர்.

Colombo Supreme Court Criminal Session—கொழும்பு சுப்பிரீம்கோர்ட்டுக் கிறிமினல் விசாரணை—இவ்விசாரணை இந்தமீன் ௧௦-௩௩ கிரேஷ்ட நீதிபத்யால் தொடக்கப்பட்டது.

முதல் வழக்கை விளங்கியபோது அவ்வழக்கு நடத்தக்கூடிய வழக்கல்ல வென்றும் எதிரியை விடுதலையாக்கும் படி யூரிமாருக்கு விளங்கப்பண்ணினதில் விடுதலையாக்கினார்கள். அதன்பின் இலங்கையிலே நியாயதாரத்தாப்பகுதியார் வழக்குகளை நடத்தும்விதம் சரியானதல்லவென்றும் நியாயப்பிரமாணமெனியவர்களுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் சமமானதென்றும் அதின்படியே நடத்தவேண்டியதென்றும் விந்தாரமாய் விளங்கப் பேசினார். அதைவிடப் பத்திரிகைகளுக்குக் கடிதமெழுந்தவாரிக்கு மிடமும் நியாயப்பிரமாணங்களினிடமு மொன்றாயிருப்பதினால் வசதியினைத்தைக் கொடுக்கத்தென்றும் இங்கிலாந்தில் போலப்பத்திரிகைகளின் நிப்போட்டாரமாருக்கு உயர்ந்த புறம்பான விடமிருக்க வேண்டுமென்றும் அவர்களுடைய செய்கையினால் பிறக்கும் நன்மை யகிமென்றும் கோதாரிச்சம்பலிக்கும் விசேஷ விஷயங்களை வாசிப்பது யாவருக்குஞ் சந்தோஷத்தை கொடுக்குமென்றும் தாம்படிப்பட்டவைகளை வாசிப்பதில் பிறியருடையவரென்றும் வெளியாக்கப்படுகின்றது.

Theft—களவு—இந்தமீன் ௧௦-௩௩ கொம்பனித் தேருவி லிக்கும் கத்தோலிக்க தேவாலயத்தின் கதவுக்குக் கீழ்த்தளவையெடுத்து அதன்வழியாய் பிடிபுத்தகாணிக்கைப் பெட்டியையும் பலிபீட ஆபரணங்களையும் கையாடிப்போயினர் எவ்வரிசுன்னும்கிடவல்லலை.

A telegraph office.- ஓர் தந்தியூபிசு-இப்போ தந்திக்கேதோராயிருக்குமிடத்தை விசாலத்துவ பதப்படுத்தக்கூடிய கிறிஸ்தவோற்றம் வரைக்கும் உவாக்சர் கொம்பனி முகப்பிலே தற்காலம் வேலையை நடத்தத்தக்கதாய் கத்தோரோன்று திறக்கப்படுமெ.

Death of Chevalier De Jongh-சுவலியர் பிலிப்பி யோக். இன்னுமரணம் இன்னுர் இறந்தபோது நாம்மெத்தத்துக் கெடைத்தோமென்று வழமையாகச் சொல்வதபோல அல்லது எழுதுவதபோல நாமு மிவரைப்பற்றி யெழுதுகிறோமெனவாராதென்னவாதென விருப்பமல்ல. இவர் சன்மார்க்க நடைபயும் தெய்வவிசுவாசத்தையும் சிவகாரணணியத்தையும் தரும்செய்கையும் யாவருடனும் சமாதானமாயிருக்க வேண்டுமென்னு மெண்ணத்தையும் இளவயது இவ் விசேஷமாய்க் கற்றுக் கொண்டவர்.

இவர் எண்பத்தேழாமண்டில் இலங்கையில் வசிக்கும் கத்தோலிக்கரின் தாருக்கியமாகப் பரிசுத்தபிதாவாகிய பாப்பாண்டவருடைய ஐம்பதாம்வருடையுபலிக்கொண்டாட்டத்தக்காரோ மாபுரிசென்று பாதகாரிக்கைவைத்து ஆசிர்பாசம் பெற்றது கிறிஸ்தவன். திருப்பியின் பரிசுத்தபிதா இவருக்குச் சவலிசென்னும் ரயிற் பட்டத்தைக் கொடுக்கச் செய்து கொண்ட அப்பட்டத்தைச் சூட்டியுமிடம்படி மகாமேற்றிராணியாண்டவருக்கனுப்ப அத்தைய வரால் சூட்டப்பெற்றனர்.

அன்று அவ்விடமவரைச்சந்திக்க வந்த சுற்றயித்திராண்ட நாமுமொருவராய் போய்ச் சந்தோஷங்கொண்டாடித் திருப்பியென.

இவர் சென்ற முத்திக்கி இரவு ஆறுதலாய்க் கைக்கிணியில் சாய்ந்து தூண்டு தமது பரியார் குளங்களைக் கூடச் சம்பாஷித்திக்கொண்டிருக்கும் போது கணிரக்கபயம் கண்டபடியால் அவர் கைவிரல் இரண்டு கெரிந்து போனபோது வைத்தியரத்தை வெட்டவேண்டுமென்பதற்குச் சம்மதியாமல் எட்டாம் நாள் சுரப்புலவியுடைய மாணமாறார்.

இவருடைய மாணச்சடங்கினை விசேஷத்தைப்பற்றி யெழுதாமது கைகம் கிணிக் கொண்டு மனசும் பதைப்பெடுத்திருந்தது. அவ்விடத்தில் வந்துகடிய ர்களில் மகாமேற்றிராணி ஆண்டவருடன் சவாமியர் பிறதர்மார் கிணிகித் தர அகிகம் அகிகம்.

அச்சமயத்தில் மகாமேற்றிராணியாண்டவரவர்கள் பன்னிய கிறுப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டும்யாவருக்கும் மாணத்தக்கென்று ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டியது ஆவகிணம் என்பது தோற்றம்.

Rain.-மழை-இந்தமரசம் ஆறந்திகி பிற்பகல் மின்னல் முழக்க இடியுடன் கொளும்பில் நம்மழை வருஷித்தது.

Colombo lako.- கொளும்பிலாறு-செட்டிகள் இவ்வாற்றில் பூண்டுகள் முளைத்தபிறகு தண்ணீர் பழுதாவின் ன்றதென்றும் சுவக்கியத் தாழ்வைக் கொடுக்கிறதென்றும் அத்தைச் சுத்தி செய்தல் நகரசபையின் கடமைமென்றுக்கேட்க நகரசபையார் ஆலோசித்த ஆயிரம் ரூபாவுடன் சுத்திசெய்ய அங்கத்தவர்களி லொருவராகிய சங். கிறிஸ்லீவ் டென்றதுக்கொண்டார்.

Nansundankaray.- Weather-நஞ்சுண்டாண்கரை-காலகிணை-காத்திராப்பிரகாரம் சென்றசுக்கிரவாரம் இவ்விடம் எல்லமழை வருஷித்தது. இன்னுமிடையிடையே வானமிருண்டு மமழைக்கோலம் கொண்டுக்கின்றது. ஊர்ச்செளக்கியம் என்று. புகையிலை தோட்டங்களில்வாண்டு போசம்.

A house burnt-ஓடு எரிதல்-சென்றமங்கல வாரம் இவ்விடத்திலோர் வீடு தீப்பற்றியெரிந்தது. அநேக சாமாண்கள் மெரிந்து சாம்பராயின.

A feast.-ஆராதிகாடையோமலமாதா கிறுவியா-தற்போது யாவராலும் புகழ்பெற்றிலங்கா கிறிஸ்தவ வண்டியுற்பு ஆராதிகாடையோமல மாதா கோயிலுற்றிருக்க மிகப்பிரதலியமாய் நடந்தேறியது. கிறுவியவன்நிலவரவா மிகப் பூச்சியமாய்ப் பார்த்த கண்ணைப் பறிக்கத்தக்க நானுவித் தீபங்களாலும் சித்திரங்களாலும் படங்களாலும் மிக நவமாய்ச் சிங்காரிக்கப்பெற்றிருந்தது. பலிட்டம் படிசு மாலைகளாலும் பூமாலைகளாலும் மலங்கிக்கப்பெற்ற செம்பொன்னிலங்குமாப் போலிலங்குமா காரணக்கண் உசின. உகம் தேதியாகிய புத்தியாரம் துடக்கம் நோலேனை கொண்டாட்டபட்டது. கிறுவற்சுவநாட்கு

லை வண-மனைச் சவாமியரவர்களாற்பாடப்பூசையாரம்பாயிற்று. அன்றியு மித்தினம் பரிசுத்த ஜெபமாலே இராக்கினி பேரிலவியா நேருக்குள் குன்றம்பிக்கையு முற்றங்களாய்த் தேவதாயின் கிருநாமம்வாழ்த்தி கிறுவருந்தென்னும் நற்குணையுட்கொண்டகம கிழ்த்தனர். கிறுப்பூசை முடிய வல்லவாட்டிய பம்பரம் போலச் சாதரியமாண கீதம் வாழ்த்து துவசுக்களாடி யசைத்து நமஸ்கரிக்க வெடிக்கொலித்தயலோரை யழைக்க சாதரியமா சித்தானந்தம் கூற சொல்லிலடங்காப் பரிமளிப்புடன் வாணுகப்பெருமென்று நற்குணையாகியெனக் வெல்லிருள்ளமும் கிறைபாத்திரம்போ லானந்த பாவசமாயின. மேலுந் தேருக்கடோறும் பண்டங்கள் பாண்டங்கள் முதலிய வற்றாலுண்டாகு மாவும் கும்மென நெருமப் பொடு பொடுமென மழையுந் து மிக்கலாயிற்று. ஆகி முடிய வட்சனமே அவரவர் தத்த முறைபலம் நாமயானு வத்துடன் கிறுநாள் முடிபானது.

Death of Sir James Longden-சேர் ஜேம்ஸ் லோங்டன் தேசாதிபதியின் மாணம்-இலங்கையை யரசுசெய்து போன தேசாதிபதிகளுள் ஒருவராகிய சேர் ஜேம்ஸ் லோங்டன் சென்ற கூர் காலஞ்சென்ற நென்ற துக்கச்சந்தி தந்திமுலமாக வந்தது. சிலகாலங்களாக அவருக்கு நல்லகமிருந்ததில்லை. அதனால் அவருடைய மாணஞ் சமூகியில் நமக்கெட்டியசெய்தியன்று. இவருக்குவயசு எழுபத்தைக்குமொளம். சம வருஷம் அரசாட்சியுத்தியோகம்பார்த்து கடைசியாக இலங்கையை அரசாண்டு போனபின்னர் உபகாரச்சம்பளத்துடன் இழைப்பாறியிருந்தார். இவர்பெருந்த முத்த ஒரு கிளர்க்காக விருந்து மேலாண பதவிகளுக்கெல்லாமேயிருந்து தம்முடைய சொந்தப்பிரயாசமும் கெட்டித்தனமும் கொண்டேயன்றி வேறொருவருடைய சிபாரிசு கொண்டல்லவென்பது தெளிவாக விளங்குகின்றது. இவர் இலங்கையை அரசாண்டகாலத்திலே அகிரபரலியமாக கிருத்தியங்கள் செய்ததில்லை. எனினில், அவருடைய காலத்திலே இலங்கை அரசுகளவரும்படி குறைந்தபேராயிற்று. அவர் அதிக புத்திசா தரியானிருந்தமையால் உள்ளவருமானத்தின் அரசாட்சியை பத்திப்போயினர். அவர் அடக்கமான குறுமுடையவராயிருந்தமையால் தம்முடைய பிரபலிக்கத்தை அதிகமாகவிருப்பினதில்லை. விரும்பியவராயிருந்திருப்பாராலும் அனங்கடன் பட்டாவத யாதும்பெரியதென்கைத் தம்முடைய ரூபகத்துக்காகச் செய்துலைப்பாடு என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவர்தம்முடைய பெருமையையு புக்கமையுமிருப்பி இலங்கையாண்கட்டினுக்குள்ளாகி வையாது விட்டுப்போயினர். வேறுசில தேசாதிபதிகளைப்போலச் சம் பிரதாயங்களோ சனப்பிரகி பெற்றிருப்பியவருமல்லர். எக்காலத்திலுந் தெளிந்த மனதடையவராயும், கபடற்றபேச்சுடையவராயும், எப்போதும் குறுகினீர் நன்மையை விரும்பியவராயிருந்து வந்தார். இவருடையகாலத்திலே தன் வடமாகாணத்திலே பற்பல புது வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன. மற்றேத்தேசாதிபதிகளால்திலும் ஒன்றாவது நடந்ததில்லை. சேர் ஜார்ஜ்கோடன் தேசாதிபதிகளால்திலே வடமாகாணத்தார் ஒரு பொருட்டுபெறப்படிபயிலினை. ஆகையால், வடமாகாணத்தார்சேர்ஜேம்ஸ் லோங்டன் தேசாதிபதியுடைய மாணத்தின்மேலே அனுதாப சிந்தை காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

Death of Sir John Pope Hennessy சேர் யோண் போப் ஹெனெசியின் மாணம்-மோற்சலிலேகடைசியாகத்தேசாதிபதியாயிருந்து உத்தியோகத்தா லிழைப்பாரிய சேர் யோண் போப் ஹெனெசியும் சென்ற கூர் காலஞ்சென்றனர். இலங்கைத்தேசாதிபதியாய் வருகிறவர்களுள் ஒருவராய் என்னப்பட்டிருந்தார். இவருக்கு வயசு சும.வேலையால் இழைப்பாரியபின் பாரிளிந்திலே ஒரு அங்கமாகச் சேர்ந்திருந்தார். அகிரபரலியமாய் வரக்கூடிய நிலப்பரத்திலும் வயசிலும் காலஞ்சென்றனர். இப்போது இங்கிலாந்திலே மிகுந்த குளிர்காலம். திவார்தார்களிலே கனலான தேசங்களிலே நெடுங்காலமிருந்து வந்த இவருக்கு இந்த அருங்குளிர் அதிக தாக்கமாயிற்று. அதனாலேதான் குளிர்சன்னிகண்டுஇறந்ததாகத் தோன்றுகின்றது.

Death of Mr Parnell-மெஸ். பர்னல்லின் மாணம்-அயர்லாந்தின் சுயவ

ரசுக்கட்சிக்குத் தலைவராயிருந்து உலகமெங்கும் கீர்த்திபெற்றபாணனும் சென்ற கூர் காலஞ்சென்றனர். பாணன் அயர்லாந்துதேசத்தை அவர்கள்தாமே ஆளும்படி செய்துவைப்பதற்கு அதிக பிரயாசப்பட்டவந்தார். அவருடைய புத்தியாலும், யோசனையாலும் வெகுதூரஞ் சித்தியடையக்கூடிய பக்குவமிருந்து வந்தது. அதனாலே இவருக்கிருந்த கீர்த்திக்கும், பெருமைக்கும், அதிகாரத்துக்கும் ஒரு அளவில்லை. இவரொரு புரோட்டெஸ்தரானாலும் அயிரிஷ் கத்தோலிக்கர் இவரை நம்பி இவரையே தலைமையாகக் கொண்டார்கள். இவரும் இராச்சிய கருமத்திலே மதிமத்திரி போல அலுவல்பர்த்துவந்தார். அந்நாளில் இரா அயர்லாந்துதேசத்தின்முடிதரியா அரசன் என்றும் அழைத்து வந்தார்கள். இவ்வளவு உச்சம்பெற்றிருந்த இவருக்குப் பெண்மையை நஞ்சாக வந்தது. இவர் பெற்றன் ஒவியா என்பவருடைய மனைவியுடனே விபாரத்திலிருந்தாரென்று சொட்டிலே ருசுவாசிற்து. அத்தோடே பாணன் பட்டார். அத்தோடே அவருடைய பெருமை புகழெல்லாம் பட்டன. அத்தோடே அவருடைய கூட்டாளிமாடுல்லாரும் அவரைக் கைநெகிழ்த்தார்கள். அத்தோடே அவரை தலைமையாகக் கொண்ட சனங்கொல்லாம் சிச்சி! ஒத்து ஒத்து என்று கிறுந்தார்கள். அற்புதசு தோடித்தத்தைக்கெடுத்த பான்மைபாக விபசாரபாவமானது க்கிருந்த மகத்தவங்களைல்லாவற்றையும் அடியோடே சாய்த்து விழுந்தி நொறுக்கி தூசியாக்கிவிட்டது. பெற்றன் ஒவியா என்பவனுக்கு நம்பிக்கைகாட்டி, ஒருவிட்டிலிருந்து, ஓரிடத்திலுள்ள, கிணைக்காட்டி, அவன்மனைவியுடனே விபசாரபாவம் புரிந்த நம்பிக்கைத்தரோகி இனியெங்கள் தலைவராயிருக்கப் பாத்நிரவானல்லர்; நம்பிக்கையானவரல்லர்; கிதானியல்லர்; விசுவாசமுடையவரல்லர்என்றுபாணனைத் தள்ளினர். பாணலைப்போலப் பிரசாசம்பெற்றிருந்த வேறு இரண்டொருவரும் விபசாரபாவத்திலே தம்முடையமேல் நிலக்கெட்டு விழுந்து உடைந்து உக்கிப்போனார்கள். விழுந்தவன் வெட்டத்துக்கொகி கிரித்தபான்மையாக சனங்கள் தள்ளவும் பாணன்கேளாது மறுபடியும் சனங்களைக் கூட்டவும் முந்தியநிலைபெறவும் பிரயாசப்பட்டவந்தார். அதனாலே கிறுக்கக்கிபிரிந்து கின்றது. இங்கிலாந்துப் பகுதிகளிலே இக்காலத்திலே மிகுந்தருளிர் இருப்பதையும் இவர்கவனியாத தம்முடைய முயற்சியிலே பிரயாசப்பட்டவந்தமையால் குளிராலயுபட்டு சலதோஷம் கண்டு சென்ற கூர் காலஞ்சென்றனர். இனி அயிரிஷ்காரருக்குள்ளே கட்டிப் பிரிவிலவாது ஒன்றித்து உட்பாரென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

Death Mr W. H. Smith-மெஸ். சிமித் என்பவரின் மாணம்-இங்கிலாந்தி னைசேரியின் ஆகத்தரும் பாளிமெந்தின் சனப்பிரதிகதிகள் சபையிலே இராசகட்சித்தலைவருமாகிய மெஸ். சிமித் என்பவரும் இறந்தார். லோட் சால்ஸ்பரி மந்திரியாரின் அரசுக்குச் சற்றே ஈடாட்டம் வந்ததபோலும்.

The burial of suicide-தற்கொலை செய்தாரின் சவஅடக்கம்-தற்கொலை செய்திருந்தவர்களுக்குக் கிறிஸ்தவ வேதாசார அடக்கமும் திருச்சபைச்சடங்களுஞ் செய்துவைப்பதற்குப் பரிசுத்த பாப்பாசரின் சடக்காசார கருதினும் மாரின் கூட்டத்தார் சொல்வதாவது, ஒருவன் அவன் பிக்கையாலும், கோபத்தாலும் தற்கொலை செய்து கொள்வானால் அவன் இறப்பதற்குமுன் அவனிடத்திலே பச்சாபத்தாபம் காணப் பட்டாலில் அவனுக்கு வேதாசார அடக்கம் செய்யப்படாது.

க-பைத்தியம தற்கொலையின் காரணமென்ற நிச்சய எண்ண மிருந்தால் வேதாசார அடக்கமும் திருச்சபைச்சடங்களுஞ் செய்யலாம்.

உ-பைத்தியத்திலே தற்கொலை நடந்ததென்ற அத்தாட்சி கண்டபோது வேதாசார அடக்கமும் திருச்சபைச்சடங்களுஞ் செய்யலாம்.

க-தற்கொலை நடந்தது அவரம்பிக்கையாலோ பைத்தியத்தாலோ என்ற சஞ்சயமிருந்தால் வேதாசார அடக்கம் கொடுக்கலாமென்று திருச்சபைச்சடங்குள் செய்யப்படாது.

A Rajah for Manipur.- மணிப்பூர் இராசா-கடைசியாக இந்திய கவண்மேந்தார் மணிப்பூரின் பழைய இராச குடும்பத்திலிருந்து ஒருவரை அத்தேச

த்துக்கு இராசாவாக நியமித்தார்கள். அந்த இராசா ஐந்து வயசுக்குள்ளே. ஆகையால் அவர் இராச்சியப் பொறுப்பெடுப்பதற்குத் தகுந்த வயசு வரும் வரைக்கும் இங்கிலிசரே அந்த இராச்சியத்தை அரசாண்டு வருவார்கள்.

—இந்தியாவிலே சசு-பெரிய நெசவு யந்திரங்களுண்டு. அவைகளிலே நாளொன்றுக்கு ௧,௧௧,௦௧௮ பேர் வேலை செய்து பிழைக்கிறார்கள்.

—பெரியநெப்போலியனைப்போல விராபாக்கிரமங்காட்டவும், பிராகுதேசத்தையாளவும் கருத்துக்கொண்டு சிலகாலம் புரளிகளின்ண்ணித்திரித்த ஜெனரல் பூலாஞ்சரத்தம்முடைய வைப்பாட்டியறிந்ததக்கத்திலே தற்கொலைசெய்திருந்தாராம்.

—ஐரோப்பிய அரசுக் கெல்லவரும் நெருக்கிப்பிடித்தமை-இனாலே சேனதேசத்திலே கலகம்விளையு ததெலுருகாதேசாதிபதியைச் சேன்ச்சக்கிரவர்த்திலேயால்வள்ளினர்.

—சன்லிச்சத்திலே மணற்குவிவிலே நாய்குரைப்பதுபோலும்விநோதத்தன் கேட்கப்படுமாம்.

—செருமானி தேசத்திலே கட்டப்பட்டு ஒரு கத்தோலிக்க கோயிலே ஒரு கிணனாப் பெட்டிகளைப்பதற்குச் செருமானிய சக்கிரவர்த்தினி ௩௦௦-புனை கொடுத்தார். செருமானிய இராச குடும்பத்தார், கத்தோலிகர்மேலே எவ்வளவு சார்பாய் வந்தாலிடத்தாரகென்பதை யிதகாட்டுகின்றது.

—பிராகுதேசத்தின், பிரசாதிபதியாயிருந்து காலஞ்சென்ற கிறிஸ்தவ என்பவர் கிரீச்சுவாதியாயிருந்து மாணம் நெருங்கியபோது பச்சாத்தாபமடைந்து திருச்சபையின் திருச்சடங்குள் கிறைவேற்றப்பெற்றுக் காலஞ்சென்றார்.

—அமெரிக்காவிலே போல மைசுரிலேயும் பெருக்கருவியினாலே மழை பெய்விப்பதற்கு ஒருவர் முயன்றிருக்கிறார்.

—ருசியாவின் கீழ் தேசங்களிலே கொடிய பஞ்சம் நடக்கின்றது. நூற்றுக்கணக்கான சனங்கள் பசி பட்டினியாலே இறக்கிறார்கள்.

—உலகு நகரிலே சேர் மியுன்னாண்கள் கோயில்கள், மடங்கள் சாமான்களைல்லவற்றையும் நகரங்களிலும் கொள்ளையடித்தும் போனமையால் அந்த ஈட்டமெல்லவற்றையும் இறக்குந்த படி. பிராகுசா, நெருக்கிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றமையால் சேன அரசு தப்புதற்கு வேறுவகையின் ஈட்டியிறப்பதற்கு உடன்பட்டது.

—இச்சர் கென்னுமிடத்திலே சேர்க்கலஞ் செய்தபோது அங்கிருந்த கன்னியாண்கிரீசன் தப்பி ஆற்றங்கரைக்கு ஒடிக்கப்பலிலே சேமமாகும்கோக்கோகப்போகும்போது திரளான சேன்வந்த வழியறித்துக் கொண் கன்னியாண்கிரீசனார் ஒருவர் எதிரே கின்ற சேனொருவன் வைத்திருந்த மூங்கில் தடியைப் பறித்து தமக்குத் தமக்குப்பின்னே வருந் கன்னியாண்கிரீசனுக்கும் விழிவிட்டுக் கொடுக்கும்படி தடியை வசிக்கித் துரத்த சேன் இவரின் வீரபாக்கிரமத்தைக் கஞ்சியோட கன்னியாண்கிரீசன் சேமமாய்ப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

—நாய்களைப் பலதொழிலுக்கும் பயிற்றுக்கிறார்கள். பின்பறி என்னும் கசரிலே ஒருவர் தன்ரணை Bill ணைக்குக் கீட்டுக்கொண்டுபோய்க் கொடுக்கும்படி பழக்கியிருக்கிறார். ஒரு தடியிலே கீட்டுகளைக்கட்டிவிட அது தடியைக் கவ்விக்கொண்டு வழக்கமாகத் தீண்டாமாணிடம் சாமான் வாக்ருவிக்கண்டேடிக்கொடுக்கும். இடைவிலே வேறுநாய்கள் அதனோடே சண்டைக்குவந்தால் உடனே காவில் கவ்விய தடியைத் தராயில் வைத்துவிட்டுச் சண்டைபிடித்து அதற்கு ஒருமுடிபு கண்டவுடன் மறுபடியும் தடியைக் கவ்விக்கொண்டுபோகும்.

—இந்தியாவிலே எவ்விடத்திலாயினும் ஓயாதகலகம் நடக்குமென்று அவ்விடத்துக்குப் பொலிசப்பட்டாளரும் அத்தகான வரியும்வைத்துச் சண்டையுடக்குவது அரசாட்சியாரின் முறை.

THE
Jaffna Catholic Guardian
OCTOBER 17TH

MR. PARNELL.

The sudden and unexpected death of Mr. Parnell, instead of embarrassing the tangle of Irish affairs, removes one great bone of contention and source of division. We may even say that his disappearance from the scene of Irish politics, will further the interests of Ireland and the cause of "Home Rule." Now, that Mr. Parnell is no more, we hope that all the Irish agitators will put aside all party spirit, and concentrate all their efforts and attention on the great ostensible object of "Home Rule." In this they will have Mr. Gladstone's still powerful help and possible leadership. Had the "Uncrowned King" of Ireland lived long he would have done much harm, to the "Noble Nation" for the independence of which he fought so bravely in the past. For, as it is well known, Mr. Parnell was a tactician and a great politician and it was in adversity that his strongest qualities were best displayed. Beaten, discredited, the object of men's scorn, with his followers of old in open rebellion against him, he would not have flinched or shown any signs of fear; his daring courage would have risen higher with every reverse, and with his energy undeterred by inability, or impropriety or incongruity, he might have succeeded in making a party strong enough to weaken that of his opponents.

MR. W. H. SMYTH.

The news of the First Lord of the Treasury and Leader of the conservative Ministry in House of Commons came as a shock. Although Mr. Smyth had been ailing for some months, we did not think that he was suffering from anything more serious than overwork and worry. As a Leader of the House of Commons, Mr. Smyth's unfailing tact and good sense have rendered the Government many valuable services, and his value in this respect became more noticeable when he was compelled to seek rest, and another had to take his accustomed place on the front Treasury Bench. He was not a man of great commanding abilities; but he was endowed in an eminent degree with qualities that are highly appreciated by Englishmen—He was a slave to work and duty, and he was looked upon as above being influenced by love of office; gifted with a sound judgement, he threw much light on political questions. Although he was born of a bookseller and newsagent his modesty, uprightness and integrity gave him a position and influence that others possessing more natural and inherited qualifications could not attain; so he will be more universally missed on both sides of the House than almost any other statesman. It is said that Mr. Balfour is likely to succeed him.

AFFAIRS IN HONOLULU

The news wired by Reuter concerning the approaching death of her Majesty Liliuokalani, Queen of the Hawaiian Islands is of great importance politically. This importance is entirely due to the geographical position of the Islands which lie mid-way between Asia, Australia and America and directly in the tract of all steamers crossing the Pacific Ocean. Besides, should ever the Isthmus of Panama be cut, the Hawaiian Islands would gain still further importance from their magnificent position as a half way house of call for the entire commerce of the countries washed by the Pacific Ocean. The dying Queen has no children. The heir-presumptive, Princess Kaiulani the daughter of a younger sister of the Queen is only sixteen years old, and has just completed her education in England. Should the Queen die, this young girl would ascend the throne, and it is evident that her youth and inexperience would render it advisable that she should be surrounded by trust worthy counsellors having at heart the welfare and prosperity of the Islands. Needless to say that there are only two Powers—England and United-States—interested in that behalf. Up to this the United States have exercised an influence altogether out of proportion to their real interests in the Island. As the Pacific Ocean is daily becoming of greater importance to England, and as more than two-thirds of the vessels crossing the Ocean carry the British flag, it is to be hoped that vigorous action will be taken by Lord Salisbury to reassert the rights of Great Britain and to check the increasing influence of the United States.

Sir Jas. Longden Died at the age of 70 years and had 40 years public service almost all of which he spent in the tropics. At the time he took the reins of the Colony, the prosperity of the country was ebbing fast, and he did not remain here long enough to see the first indication of the returning flow. A contemporary says that he was a just conscientious and hard-working public servant, and that he administered the Colony with great prudence and caution.

Political Summary.

ENGLAND AND THE POWERS.

A French correspondent, who has a clear grasp of the political situation in Europe, discusses in a very suggestive way, in a communication appearing in the *Times*, the circumstances that led up to Russia's estrangement from the Central Powers and the formation of the Triple Alliance. The opinion he has formed with regard to the weight of England in Europe, as a result of recent events, is of the greatest interest. He concludes with the following passage:—
The accession of William II. broke the last link attaching Russia to Monarchical Europe without diminishing in the least the fundamental antagonism which separates Russia and England. Thus, in the face of the Triple Alliance, France, on the one hand, and Russia, on the other, were isolated, and the thought of a treaty between them occurred to everybody excepting Alexander III., who could not think of joining his autocratic hand with that of the plebeian Republic. He remained indifferent, to all advances made to him by France and to all prayers of his own subjects. He was waiting, without doubt, for the expiration of the Triple Alliance, hoping that Germany might be glad to return to him, delivered from the Austro-Italian grasp. Instead of that, the Triple Alliance was renewed, and it was to England the young Emperor went to gauge the first effect of it. It was then that Alexander III. replied to the English reception by the visit to Cronstadt, and, abandoning his isolation, put his arm in that of France.

The Russian notion, whose pulse is regulated by that of its master, completed the Imperial manifestation by public demonstrations, and France, led away intoxicated by some inexplicable dream, gave to these autocratic proceedings an exaggerated significance.

But in this contagious enthusiasm one fact escapes notice, which, peaceful as it seems puts in the scale of events a heavy weight, which changes the centre of the European balance—I mean the visit at this very moment of our fleet to Portsmouth, the immense significance of which no body seems to observe. It is not that this visit destroys the prodigious effect of the visit to Cronstadt; it is not that England draws nearer to France or Russia; but by this visit to Portsmouth, solicited by England—and that is at the same time its greatest skill and its highest significance—by this to Portsmouth England openly and manifestly disengages herself from the Triple Alliance, which they would have liked her to join. By this visit to Portsmouth, following immediately the visit to Cronstadt, England resumes again her absolute independence; she ceases to subject her will to that of any other nation; she takes neither the place of a fourth in the alliance of the three Powers, nor of a third in the alliance of the two. She thus has a free hand, and remains an independent and consequently formidable spectator, having acquired the right of pronouncing her *quos ego*, and of making it heard. Henceforth, whatever faction governs England, it cannot remain neutral at the threat of a war, and no nation would dare to engage in a conflict without knowing before hand to which side England will incline.

If she turns towards the Triple Alliance, her accession would give it a crushing power; if she joins France and Russia, she would, without doubt oblige the Triple Alliance to hesitate, and perhaps to draw back; and, whatever may be said or done, England disposes henceforth of the most formidable support that either of the parties could dream of possessing. All the protestations in the world will not alter the import of this fact, and the day that England asked for the privilege of receiving in her ports a French fleet she effected the cleverest stroke in the domain of European politics that has been witnessed during the last 21 years.

This a fact which, I repeat, does not seem to have been noticed, or which was purposely neglected; and yet it should undoubtedly have been revealed, in order to give logical sequence and interpretation to the incoherent array of events which are now taking place.

At the same time, I am glad to add that I consider the fact just mentioned as a sure token of peace. I fear neither the exuberance nor the nervousness of others. England has, and can have no other desire than peace. As long as, owing to these recent events, she alone remains free in her movements; as long as, in turning to the right or to the left she can incline the scale to the side she wishes, the friends of peace can be certain that she will realize their desires, even, if needs be, by disengaging herself from her natural sympathies.

England and Her Colonies.—The power of the motherland over Canada, the Cape, and the commonwealth of Australia is already shaken. The Home Powers have done what is possible to make old England dear to the inhabitants of the colonies, but still the danger of a separation is great. In Canada a very strong party is striving for commercial union with the United States, behind which policy lurks that of a political union. In South Africa the bureaucratic element, which is predominant in the Cape, passionately desires independence; and Australia has lately made such a stride towards independence that its connection with the motherland only hangs by a hair. The other colonies are of quite a different order. The Bermuda and Bahama

Islands, Jamaica, Honduras, Guiana, Mauritius &c., are means of access to those English possessions in which the native population predominates, and in which there is a climate unfavorable to Europeans. Finally, there is a special group which has immense importance from a military and maritime point of view namely, Gibraltar, Malta, Cyprus, Aden, and Pem. Singapore and Hong Kong. But their importance would disappear with the loss of the chief colonies. The centre of gravity, the writer points out, lies in India, in which Englishmen have sunk immense capital in railways, manufactures, plantations, and commercial undertakings. England must employ all her strength in maintaining her power over India, for, if India were lost, her rule of the ocean would be broken, and her political power destroyed, India is the key of the whole.

Attack on a French Mission in Portuguese Africa Sept. 23. A number of natives attacked a French mission in Portuguese Africa, killing ten persons.

France and the Emperor of Germany The French people are furious at the speech made by the Emperor William of Germany to the army at Erfurt two days ago, in which he referred to the humiliation which a Corsican parvenu had inflicted upon Prussia in the past. The Emperor is indignantly accused of reviling France, and is said to be hastening the war of the *revanche*.

Germany. Comments are made in Berlin respecting the frequent and prolonged interview between the German Emperor and the Chancellor, General von Caprivi, and, in some cases, rather sinister inferences are drawn as to the subjects which are discussed.

Turkey. The permission granted by the Porte for the passage of another Russian vessel with troops and ammunition through the Dardanelles has excited serious apprehensions among the Vienna papers, which regard the circumstance as indicating the predominance of Russian influence at Constantinople.

Dardanelles question. The St. Petersburg journals generally have been discussing the possibility of Lord Salisbury convening a Conference of the Powers for the purpose of settling the Dardanelles question. This action has arisen out of the report that the British Premier was likely to call together an International Conference for the revision of treaties affecting the Dardanelles and the Balkan States. They are all opposed to this method of dealing with the difficulty. It is reported that France and Russia have agreed to make a joint demand for the evacuation of Egypt by Great Britain.

The indefatigable German Emperor after having for about a week attended the Austrian manoeuvres as the guest of the Emperor Francis Joseph, went straight from there to Bavaria for a similar purpose. The enthusiasm which the presence of the Emperor evoked everywhere has been commented upon by the press in and out of Germany, as giving a striking proof of how much the idea of united Germany under one head has become rooted in the people. The Imperial Chancellor von Caprivi, who accompanied his master, paid a visit of nearly an hour's duration to the Papal Nuncio, M. Aglardi. It was noticed that the greeting and parting of the two dignitaries were particularly cordial.

Italian and French pilgrims. There is nothing surprising in the news telegraphed to us the other day that a mob of Italians—we will not say Romans, for the anti-Papal party in Rome is made up of the revolutionary scum and refuse of other Italian cities—should have insulted and attacked a large body of French pilgrims to the Eternal City. The pretext made use of on the occasion, namely, that the visitors had insulted the tomb of Victor Emmanuel is of such patent flimsiness as to be altogether unworthy of notice; while, on the other hand, the real motives which animated the rioters are plain enough. What aroused their malice was that an act of homage was being paid by a large body of Catholics to the head of the Catholic world whom it is the practice of Italian revolutionists to vilify and hold up to contempt; and the additional circumstance that the pilgrims came from France, the Government of which country is rightly or wrongly supposed to be at present cultivating better relations with the Church than heretofore, very probably contributed its share to the ill-feeling which was exhibited. But what most of all stirred the bitter feelings of the revolutionary mob was no doubt the fact that the late pilgrimage was one of more than usual grandeur, and that, as a display of religious loyalty of a profoundly Catholic people, it has seldom if ever been surpassed.

Extraordinary Patriotism Oct. 6 In consequence of the terrible distress prevailing in Russia, no Court balls are to be given this season. The officers of the Guards have renounced champagne, and a general abnegation is resolved upon by all ranks of society. The saving thus effected will be given for the relief of the sufferers by the famine. The distribution of funds in aid of the sufferers is very faulty, and is causing great dissatisfaction.

Russia in Asia. The Progress of Russia towards the Northern Borders of the British Empire in India is a subject of alarm. A British officer is said to have been obliged quite recently to beat a retreat from a Pamir Province before the Russian authorities who barred his progress, and warned him off. Latterly, the Russian Press has boldly threatened an attack on India as a natural response of any attempt on the part of the British to check her progress in Europe, and there is no

doubt that an attack at that point, if prosecuted in earnest, would put a great strain upon British resources.

The Dardanelles incident is the most significant of all recent European scares in its relation to the situation of the Powers. It brings into relief the existence of a formidable Russian Fleet in the Black Sea, and it portends the prospective, if not possibly the immediate entry of ships of that fleet into the Mediterranean, and the closing of the Suez Canal Route in case of a Russian attack on India.

Deportation of a Russian from Bombay About a month ago, a man who appeared to be a Russian, arrived in Bombay by a steamer, and was found walking about the streets of Bombay in what seemed to be a suspicious manner. The police followed his movements and ultimately found out that the stranger was a Russian, named Ladislav De Pietrsky Ketoski. Colonel Wilson, Commissioner of Police, wrote to the Government of Bombay, regarding the presence of this Russian in Bombay, and he was kept under police surveillance. He is about 50 years of age, and speaks only Russian and French. The Government, on getting intimation sent them by Colonel Wilson, deemed it expedient to deport the stranger from Bombay.

AROUND THE WORLD

A TRUE STORY.

I am a Catholic priest. The incident which I relate happened recently in England. I missed my train, because the horse fell in the slippery street. It was a considerable annoyance. I had taken unusual pains to be in time for what seemed to be an important duty. The driver had done his best to save me, having been in fact too zealous, as the cab came in to the station, the train moved calmly out of it. There was no use in lamenting, so I resolved to fill up part of the time, an hour and a quarter, between the trains by reciting some office. It suited my purpose best to walk about, but I had an inconveniently large basket-covered flask of Lourdes water. To consign it to the Left Luggage Office did not seem right, and I did not choose to run any risk by putting it down and leaving it unprotected. There was a man muffled up in a corner of the waiting room who by his demeanour and surroundings seemed to have made himself comfortable for a few hours to core. "Will you be staying here some time?" "Yes" (very slowly, in a tone which meant, "What's that to you?") "Till eleven?" "Yes" (rather sulkily). "If I leave this here will you keep it for me?" "What is it?" "Never mind. Will you keep it?" (Very gruffly, indeed) "All right. It'll be there."

When I had finished my Office, about twenty minutes remained before my train went, so I bought a paper, but something seemed to say within me, "Go and see about that bottle." I felt inclined to say, "Bother the bottle!" but I did not say so, out of respect for what was in it. Still I wanted to read my paper, and see about the bottle! Well, I went. There was my friend, the man who had spoken slowly, and sulkily, and gruffly. His face was buried in his hands, and the tears were coming through his fingers. "O Father!" he said (I was hardly prepared for that sort of greeting after our parting scene), "Father! I must tell you all. I am now, as you see, an old man. I was born and baptized a Catholic and till eleven years old I kept to my religion. Then my mother died, my father had died before, and I was left by myself. I found a very kind master, but he was a Protestant and he insisted on my taking to his religion and I made myself a Protestant to please him. Then I married, and God gave me a Catholic wife, a very good woman, who has always been trying to make me a Catholic again, but I have held out all these years. You left that bottle here, and when you had gone, I thought I would just have a pull at the Popish priest's brandy-flask, but I found it was water. I had no sooner taken that mouthful than I felt a strange change come over me, and it seemed to me that I must be a Catholic, and so I will. So, Father you must hear my confession."

It seemed all so unreal, that I began to think the poor man had been drinking something stronger than water in my absence, and I tried to put him off. "Oh, there is no time now. The train will be off in a few minutes; besides, this is not the place. Come and see me at—" "No, Father; it must be now. I might not be able to get to—and, I promise you that if you hear my confession now I will go with my wife to the Catholic church next Sunday." "Do you know what that water is?" "No." It is miraculous water which our Blessed Lady caused to spring from the rock." "Then it is Our Lady who has gained me this grace," &c.

I heard his confession.
A new Catholic daily paper has been founded at Mauritius under the title of *La Coris*. It appears twice a day, in a morning and evening edition.

Terrible earthquake. For the third time within forty years the Republic of San Salvador, in South America, has been devastated by a terrible earthquake. Whole towns have disappeared, and hundreds of lives have been lost. It is said that hardly a city, except those along the coast, has escaped.

The Soleil of Paris says that Madame de Herrera, and her three daughters have just taken the veil in the Dominican convent at Etrepagny in the department of the Eure. The ceremony took place in presence of the Bishop of Evreux. Madame de Herrera's son is shortly to be married to the daughter of the President of the Republic of Venezuela.

(Continued on first page.)

Printed and published for the Proprietor by O. Andrew at St. Joseph's Catholic Press, Catholic Mission Premises, Jaffna.